

BL?F, De Schaduw Van De Brug

Ze stonden nog te zwaaien
In het veel te kleine deurgat
Ik keek niet achterom:
Want wat voorbij is is voorbij
Ik trek mn voeten uit de klei
Er staat welkom op de deurmat
Maar dat is niets voor mij

In de schaduw van de brug
Droeg ik alles op mn rug
Maar ik neem het in de hand
In de schaduw van de brug
Een stap verder, twee terug
Ik ga naar de overkant

Ze staat naar mij te zwaaien
In gedachten kus ik haar
Ik kijk nooit ver vooruit
Maar droom ons altijd bij elkaar
Ze staat reikhalzend bij het raam
En verwelkomt mij met liefde
Als ik aankom na mijn reis

In de schaduw van de brug
Droeg ik alles op mn rug
Maar ik neem het in de hand
In de schaduw van de brug
Een stap verder, twee terug
Ik ga naar de overkant

In de schaduw van de brug
Waar ik vroeger weg kon kruipen
Voor wat ik niet begreep,
Niet wilde weten bovendien
In de schaduw van de brug
Werd het steeds een beetje kouder
En ik moest voelen in het donker
Kon geen hand voor ogen zien

In de schaduw van de brug
Droeg ik alles op mn rug
Maar ik neem het in de hand
In de schaduw van de brug
Een stap verder, twee terug
Ik ga naar de overkant